

Dr Robert A. Peterson, Teologia właściwa, sesja 17, Atrybuty komunikowalne, część 4, Bóg jest dobry i cierpliwy lub długo cierpiący

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o Teologii Właściwej lub Bogu. To jest sesja 17 , Komunikatywne Atrybuty, Część 4, Bóg jest Dobry i Cierpliwy lub Długotrwały.

Wracamy do naszego studium Teologii Właściwej lub Doktryny Boga.

Módlmy się. Łaskawy Ojciec, Synu i Duchu Święty, wysławiamy Cię jako prawdziwego i żywego Boga. Dziękujemy Ci za Twoje słowo, za Twojego ducha, za Twój lud, za społeczność.

Prowadź nas w swojej prawdzie. Pocieszaj nasze serca. Rozciągnij nasze umysły zgodnie z Twoim słowem, modlimy się.

Spraw w nas według upodobania twego, prosimy przez Jezusa Chrystusa, pośrednika. Amen. Studiowaliśmy atrybuty lub cechy Boga.

Ci, którzy byli nazywani niekomunikalnymi historycznie, to są unikalne atrybuty. Bóg jest żywy, jeden, duchowy, nieskończony, obecny, wszechmocny, wszechwiedzący, wieczny, niezmienny i wspaniały. Próbuje teraz dokończyć jego współdzielone lub komunikowalne atrybuty.

Ci, którzy mają pewne podobieństwo do jego ludzkich stworzeń. Bóg jest osobisty, suwerenny, mądry, prawdomówny, wierny, święty, sprawiedliwy, kochający, łaskawy i miłosierny. Pozostało nam tych trzech.

Bóg jest dobry, przez co nie mamy na myśli przeciwieństwa zła, ale mamy na myśli hojny. Bóg jest cierpliwy lub długo cierpiący, a Bóg jest chwalebny, bardzo stosowny atrybut, którym można zakończyć. Bóg jest dobry lub hojny.

Przez dobry lub hojny rozumiemy, że Bóg troszczy się o dobro wszystkich swoich stworzeń i je pielęgnuje. Dobrze usłyszałeś. Nie tylko wierzący i niewierzący, ale Bóg jest dobry dla wszystkich swoich stworzeń.

Dobroć jest używana w imieniu Boga, w całym jego charakterze. Tym razem człowiek pokonał muchę, ale człowiek też narobił bałaganu. Pardonnez-moi .

Ale zazwyczaj idee dobroci mówią o atrybucie Boga, który obchodzi się z jego stworzeniami życzliwie i hojnie. Rzeczywiście, cytuję, wszelkie dobro i wszelki doskonały dar pochodzi z góry. Jakub 1:17, zstępując od Ojca światła.

Jakuba 1:17. Jest dobry zarówno dla wierzących, jak i niewierzących. Mateusza 5:45 z Kazania Jezusa na Górze, „bo sprawia, że jego syn wschodzi na złych i dobrych, i zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych”.

Mateusza 5:45. To znaczy, że nie tylko chrześcijańscy rolnicy otrzymują słońce i deszcz, aby ich uprawy rosły i rozkwiwały, ale także niezbawieni rolnicy. Bóg daje im również słońce i deszcz.

On jest dobry zarówno dla wierzących, jak i niewierzących. Obrazy Boga odnoszące się do jego hojności lub dobroci obejmują rodzica i pasterza. Rodzic.

Psalm 145:19. Myślałem, że zrobiliśmy to wcześniej, ale kocham ten werset. Psalm 145 jest pełen atrybutów Boga.

Oczy wszystkich, 145:15, patrzą na Ciebie, a Ty dajesz im pokarm we właściwym czasie. Otwierasz swoją rękę i zaspokajasz pragnienie każdej żywej istoty. To jest po prostu tak piękne.

Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają, 18 wszystkich, którzy Go wzywają szczerze. Spełnia pragnienie tych, którzy się Go boją. Słyszy też ich wołanie i ratuje ich.

On jest dobrym Bogiem, dobrym ojcem. W Ewangelii Mateusza 6, Jezus mówi przeciwko zmartwieniom w kazaniu na górze i mówi, że wierzący mogą zaufać Bogu, że da im to, co zaspokoi ich potrzeby. Twój niebiański ojciec karmi ptaki, Ewangelia Mateusza 6:26, a one nie sieją, ani nie żną, ani nie zbierają do stodół.

Czyż nie jesteście o wiele ważniejsi niż ptaki? Jeśli Bóg zwinął trawę, werset 30, na polu, która dziś jest żywa, a jutro zostanie wrzucona do pieca, czyż nie o wiele bardziej przyodzieje was, o małej wiary? Bo poganie szukają tego wszystkiego, werset 32, a wasz Ojciec niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i jego sprawiedliwości, a wszystko to będzie wam dodane. Psalm 145 9, mówiąc wprost, Pan jest dobry dla wszystkich.

On ma współczucie. Jego współczucie spoczywa na wszystkim, co stworzył. Psalm 145 9. Poza tym dobroć Boga nie ogranicza się do istot ludzkich.

On również troszczy się o zwierzęta i zapewnia im byt. Dawid nawet śpiewa o dobroci Boga w ich karmieniu. Psalm 145:15 i 16.

Wszystkie oczy zwracają się ku Tobie. Ty dajesz im pokarm we właściwym czasie. Otwierasz swoją rękę i zaspokajasz pragnienie każdej żywej istoty, co teraz przeczytaliśmy po raz drugi.

Dobroć Boga prowadzi Jego lud do ziemi obiecanej , gdzie okazuje szczególną troskę o biednych. Psalm 68:10. Zaopatrzyłeś biednych swoją dobrocią.

Psalm 68 10. Dobroć Boga, która trwa wiecznie, kontrastuje z dobrocią ludzkości. Bo, cytuję, cała ludzkość jest trawą, a cała jej dobroć jest jak kwiat polny.

Bliski cytat. W swojej zwięzłości, Izajasz 46 i 7. Stworzenie i odkupienie ujawniają dobroć Boga. Po stworzeniu Bóg zobaczył wszystko, co uczynił, i było to bardzo dobre.

Nie tylko dobre, ale bardzo dobre. Księga Rodzaju 1:31. Nehemiasz zaświadcza o dobroci Boga, gdy Pan prowadzi Izraela do ziemi obiecanej.

Nehemiasza 9:25. Jedli, nasycili się, stali się zamożni i cieszyli się wielką dobrocią Boga. Paweł jest obrażony, gdy mieszkańcy Listry myślą Barnabę i jego z bogami.

Księga Rodzaju wskazuje im dobrego stwórcę. Kiedy Paweł poszedł do seminarium w Tarsus, do seminarium w Tarsus, oczywiście miał kursy z misjologii. Ale nigdy nie miał takiego, w którym byłeś zaproszony na nabożeństwo i byłeś bóstwem.

Ojej! Pomylili Barnabę, który był starszy od Pawła. Wyobrażam go sobie z wielką męską białą brodą i Pawła, mówcę, Boga, mówcę. Pomylili ich z głową bogów, a potem z mówcą Bogiem na Merkurym.

A Paweł i Barnaba mówili greką koine , tak jak Lystranie , ale nie rozumieli dialektu lykońskiego , ale rozumieli mowę ciała kapłana Zeusa, który był gotowy złożyć ofiarę, poświęcić dla nich zwierzę, byka. I rozdarli swoje szaty i powiedzieli: co wy robicie? Jesteśmy po prostu ludźmi, takimi jak wy. Paweł obraził się, gdy mieszkańcy Listry pomylili Barnabę i jego z bogami.

Wskazuje im dobrego stwórcę, „który uczynił to, co dobre, dając wam deszcz z nieba i urodzajne pory, i napełniając was pokarmem, i napełniając wasze serca radością”, Dzieje Apostolskie 14:17. Jak zobaczymy, studiując Boże, w innym kursie, kiedy studiujemy Boże objawienie, istnieje zarówno ogólne objawienie, jak i szczególne objawienie. Ogólne objawienie, jak sama nazwa wskazuje, dociera do wszystkich ludzi, wszędzie, zawsze.

Objawienie specjalne jest przeznaczone tylko dla niektórych ludzi i obejmuje objawienie zbawcze. Objawienie ogólne nie jest zbawcze. Objawienie ogólne ma trzy podrodziały.

Bóg objawia się w swoim świecie, świecie, w swoim stworzeniu. Niebiosa głoszą chwałę Boga, a niebo, firmament i przestworze pokazują dzieło jego rąk. Psalm 19:1. Bóg objawia się w skutkach prawa zapisanego w sercu i sumieniu, które jest rodzajem miary, która idzie z prawem zapisanym w sercu.

Rzymian 2:14 i 15. To znaczy, że ludzie są istotami moralnymi. Od upadku niemoralne istoty potrzebujące ewangelii.

Ale w każdym razie objawienie w stworzeniu, objawienie w sumieniu, a następnie objawienie w opatrności lub historii. I o tym jest mowa w Dziejach Apostolskich 14. Nie czcicie nas.

Jesteśmy po prostu ludźmi. Oddawajcie cześć Bogu, nie człowiekowi, nie tym mitycznym bożkom Rzymu czy Grecji, ponieważ Bóg jest tym, który daje wam deszcz z nieba i urodzajne pory roku, owoce i warzywa, abyście mogli się nimi cieszyć, a nawet radość, którą dzielicie się przy stole, spotykając się przy stole jako rodzina i przyjaciele, dzieląc się swoim życiem. Wszystko to jest częścią dobroci lub hojności Boga i służy jako kolejny sposób, w jaki Bóg objawia się w ogólności, który jest objawieniem nie-zbawczym.

Wielka dobroć Boga lśni w odkupieniu. Jest widoczna w stworzeniu. Po prostu świeci jak latarnia w odkupieniu.

Podoba się to jego ludowi ze Starego Testamentu, jak oświadcza. Jeremiasz 31:14. Mój lud będzie zadowolony z mojej dobroci.

Jeremiasz 31:14. Bóg zaprasza swój lud, aby skosztował i zobaczył, że Pan jest dobry. Psalm 34:8, który Piotr powtarza w 1 Piotra, rozdział 2. Innymi słowy, doświadcz Boga wiarą, a zobaczysz, że jest kochającym i hojnym lub dobrym Bogiem.

Wierzący wołają do Niego. Psalm 25:7. Nie pamiętaj grzechów mojej młodości ani moich buntów według Twojej łaski. Pamiętaj o mnie ze względu na Twoją dobroć, Panie.

Psalm 25:7. Chodząc z Bogiem, każdy ufa, że tylko dobroć i wierna miłość będą go ścigać przez wszystkie dni jego życia. Psalm 23:6. Przyjrzyjmy się temu, ponieważ jest nam tak dobrze znane. Być może nie czujemy jego siły.

Chociaż niektórzy, w tym osoby z doświadczeniem pasterskim, próbują utrzymać obraz pasterza w całym psalmie, jest to niepoprawne. Obraz pasterza pojawia się w pierwszych czterech wersetach. Pan jest moim pasterzem.

Nie będę miał niedostatku. Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach. Prowadzi mnie nad spokojne wody.

On przywraca moją duszę. On prowadzi mnie ścieżkami sprawiedliwości dla imienia swego. Nawet gdybym chodził doliną cienia śmierci, zła się nie ulękę.

Bo ty jesteś ze mną, twój kij i twoja łaska. One mnie pocieszają. Nie będę cierpieć niedostatku, to jest klucz.

Nie zabraknie nam duchowego orzeźwienia, fizycznego pożywienia, boskiego przewodnictwa, ochrony, nawet w śmierci, Bożego pocieszenia. Werset 5 nie mówi już o obrazach pasterza. Charles Spurgeon już to widział, ale raczej przenosi się to do domu.

Zamieszkam w domu Pana na wieki i gospodarzu, który zastawia przede mną stół, stół z jedzeniem na nim. To metonimia tego, co jest położone na stole, jedzenie i napój. Zastawiasz przede mną stół w obecności moich wrogów.

Namaszczasz mi głowę olejem, powszechne kulturowe pozdrowienie w Starym Testamencie. Jezus w domu Szymona faryzeusza narzeka, wszedłem, nie namaściłeś mnie olejem, nie dałeś mi pocałunku na powitanie, ale ta kobieta nie przestała całować moich stóp i namaszczać ich olejem i używać swoich włosów, aby oczyścić moje stopy. Jej chwała, jej włosy.

Zastawiasz przede mną stół. Ty, Bóg, jesteś gospodarzem. On jest pasterzem, który troszczy się o swój lud, aby nie brakowało mu tego, czego potrzebuje.

On jest gospodarzem, a my jesteśmy jego honorowymi gośćmi. Bóg się pochyla. Przygotowujesz przede mną stół w obecności moich wrogów.

To jest po upadku, przed konsumpcją. To jest trudny świat. Namaszczasz moją głowę olejem, mój kielich przelewa się.

Inny obraz, ale raz jeszcze, Bóg tutaj, tym razem jako gospodarz, zaspokaja potrzeby swojego ludu w obfitości. Z pewnością dobroć i miłosierdzie będą mi towarzyszyć przez wszystkie dni mojego życia. Z pewnością dobroć, to jest nasza koncepcja, a miłosierdzie będzie mi towarzyszyć przez wszystkie dni mojego życia i będę mieszkał w domu Pana na wieki.

1 Tymoteusza 1 mówi, że Jezus Chrystus wyprowadził życie i nieśmiertelność na światło przez ewangelię. Nie oznacza to, że nie istniały wcześniej. W Starym Testamencie były bardziej w ciemności, a teraz są jasno oświecone, a przebywanie w domu na zawsze wydaje się ogólnym zrozumieniem życia po śmierci i cieszenia się społecznością Boga na zawsze, jak mówi słowo.

Dobroć i miłosierdzie będą mi towarzyszyć przez wszystkie dni mojego życia, a po śmierci, przypuszczalnie, będę mieszkał w domu Pana na zawsze, w życiu i życiu pozagrobowym, w życiu pozagrobowym, jeśli wolisz. Choć nie tak wyraźnie jak w Nowym Testamencie, przyszła dobroć Boga jest czymś, w co wierzą święci Starego Testamentu. Psalm 31 19.

Jak wielka jest Twoja dobroć, którą szafujesz dla tych, którzy się Ciebie boją. Psalm 31:19 . Kwiat Bożej dobroci rozkwita w pełni w Nowym Testamencie, oczywiście.

Bóg dał nam, jako jedyny spośród świętych ksiąg świata, księgę historyczną. To jego historia i jest postęp objawienia, gdy przechodzimy ze Starego Testamentu do Nowego, ponieważ Chrystus przychodzi i zmienia wszystko, a On posyła Ducha w Pięćdziesiątnicę i zmienia wszystko. Piotr karci hipokrytów.

Rzymian 2 4. Czy gardzisz bogactwem Jego dobroci, powściągliwości i cierpliwości, nie rozpoznając, że dobroć Boga ma cię doprowadzić do pokuty? Rzymian 2 4. Wierzący są zachwyceni. Tytusa 3:4 i 5. Kiedy dobroć Boga, naszego Zbawiciela, i Jego miłość do ludzkości się objawiły, zbawił nas. Tytusa 3:4 i 5. Gdy przewidujemy przyszłe i ostateczne odkupienie, mamy pewność, ponieważ Bóg, cytuję, dał nam wszystko, co jest potrzebne do życia i pobożności, przez poznanie Tego, który nas powołał przez własną chwałę i dobroć.

2 Piotra 1:3. Jak mamy odpowiedzieć na Bożą dobroć? Oczywiście pochwałą. 2 Kronik 7:3. Chwalimy Go, bo jest dobry, bo Jego wierna miłość trwa na wieki. 2 Kronik 7:3. Cierpimy, jeśli trzeba, w nadziei, że „wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu tym, którzy miłują Boga”.

Rzymian 8:28. Kiedyś uczyłem bardzo zdolnego studenta, który miał już doktorat z matematyki na Uniwersytecie Cornell.

I to było zdobywanie tytułu magistra w małej szkole w Hatfield w Pensylwanii zwanej Biblical Theological Seminary, gdzie byłem, na początku, młodym profesorem. Gary był naprawdę prostolinijnym facetem; co widziałeś, to dostawałeś. I tak pewnego lata powiedział mi, że robi to niezależne studium Rzymian 8:28.

I powiedział, że powiedziałem, no i jak poszło? Mówi, że to była strata czasu. To dobry facet, ale on po prostu taki jest. Jest bezpośredni.

To była strata czasu. Powiedziałem, co masz na myśli? On powiedział, cóż, spędziłem, zapomniałem co to było, 50 godzin studiując grekę i komentarze i przepływ myśli i teologię. Co masz na myśli, co masz na myśli? On powiedział, powiedział, okazuje się, że oznacza to dokładnie to, co myśleliśmy, że oznacza.

Co to jest? W tym kontekście oznacza to, że nawet pomimo obecnych cierpień, Bóg jest dobry. Bóg troszczy się o swój lud. On sprawia, że wszystko współdziała dla dobra tych, którzy Go kochają, tych, których zbawił dla Ciebie przez swoją łaskę.

Powiedziałem, Gary, nie marnowałeś czasu. Oszczędziłeś mi 50 godzin. Pamiętaj, kontekst jest najważniejszy.

Jak powiedział mi mój były kolega, wiemy, że wszystko działa razem dla dobra. Nie zawsze możemy to zobaczyć, ale wierzymy w to. Bóg ostatecznie działa we wszystkim dla dobra tych, którzy Go kochają.

Kochają Go, ponieważ On ich przewidział, przeznaczył, powołał, usprawiedliwił i uwielbił. Rzymian 8:30--29 i 30.

Gdy pamiętamy o trosce Boga o ptaki i kwiaty polne, ufamy, że Jego dobroć zapewni nam niezbędną do życia rzecz. Ewangelia Mateusza 6:25 do 34. Chcę przeczytać cały fragment.

To jest po prostu tak piękne. I zrobiłem małą rzecz fragmentaryczną, ale żeby uzyskać cały efekt. Dobrze jest przeczytać całość.

Kazanie na Górze jest słusznie sławne. Jedno z pięciu głównych kazań Jezusa, które są zawarte w pierwszej ewangelii. Mateusza 6:25.

Dlatego powiadam wam, mówi Jezus, nie troszczcie się o swoje życie, co będziecie jedli i co będziecie pili, ani o swoje ciało, czym się przyodziejecie. Czyż życie nie jest czymś więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Spójrzcie na ptaki w powietrzu: nie sieją ani żną, ani zbierają do spichlerzy, a jednak wasz Ojciec niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście o wiele ważniejsi niż one? A który z was, troszcząc się, może dodać jedną godzinę do swojego życia? Nikt, tak naprawdę, nie mógłby skrócić swojego życia.

A o odzienie czemu się troszczycie? Przypatrzcie się liliom polnym i temu, jak rosną; nie pracują ani nie przędą. A powiadam wam, że nawet Salomon w całej swojej chwale nie był tak przyodziany, jak jedna z nich. Jeśli jednak Bóg tak przyodziewa trawę polną, która dziś jest, a jutro zostanie wrzucona do pieca, czyż nie tym bardziej was, małej wiary? Dlatego nie troszczcie się i nie mówcie: co będziemy jeść albo co będziemy pić, albo w co się ubierzemy? Dla pogan w tym kontekście oznacza to tych, którzy są poza przymierzem, ludzi niezbawionych; poganie zabiegają o wszystkie te rzeczy, a wasz Ojciec niebieski wie, że potrzebujecie ich wszystkich.

Ale szukajcie najpierw królestwa Bożego i sprawiedliwości jego, a wszystko to będzie wam dodane. Dlatego nie troszczcie się o jutro, bo jutro samo o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swego utrapienia.

Cóż, jakie pocieszające słowa. Bóg jest dobry. On zapewni byt swojemu ludowi.

I to było świadectwo ludu Bożego w całej historii. Ponadto odzwierciedlamy dobroć Boga w trudnym zadaniu kochania i modlitwy za wrogów. Kazanie na Górze, Mateusz 5, 44 i 43.

Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a będziesz nienawidził swego wroga. Wczesne wydanie bardzo popularnego i dobrego tłumaczenia, które pozostanie bezimienne i używane do umieszczania cytatów ze Starego Testamentu w wielkich literach, zapisz to wszystko wielkimi literami. Będziesz miłował swego bliźniego, a będziesz nienawidził swego wroga.

Tylko pierwsza część powinna być pisana wielkimi literami. Druga część nie była cytatem ze Starego Testamentu. Redaktorzy zostali oszukani.

Poprawili to. Oddajcie im sprawiedliwość. I jak powiedziałem, jeśli wiesz, co to za tłumaczenie, to jest w porządku.

To jest bardzo ostrożne i tak dalej. Słyszeliście, i to zostało zrobione przez pobożny i uczony komitet, słyszeliście, że powiedziano, że powinieneś kochać swego bliźniego, co rzeczywiście zostało powiedziane, i nienawidzić swego wroga. To nie zostało powiedziane.

To była faryzejska interpretacja pierwszej idei. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was prześladują, abyście byli synami waszego Ojca, który jest w niebie. Potem postępujcie według słów o Jego Synu i Jego panowaniu, które będzie dotyczyć wszystkich.

Bóg jest dobry dla wszystkich. Jego ludzie powinni czynić to samo, nawet z Jego łaski, starając się kochać swoich wrogów i z pewnością modląc się za nich. I chodzimy w duchu i wydajemy owoc ducha, który obejmuje dobroć.

Rozdział Mateusza, Galatów, przepraszam, rozdział piąty. Moje własne rozumienie tego fragmentu jest takie, że jest to duży chiasm, którego centrum stanowią uczynki ciała i owoce ducha. Uczynki ciała są oczywiste, Galatów 5:19. Przede wszystkim grzech seksualny, niemoralność seksualna, nieczystość i zmysłowość.

Następnie wybaczcie oksymoron, grzechy religijne, bałwochwalstwo, czary. Ale przede wszystkim grzechy interpersonalne odzwierciedlają potrzeby południowych kościołów galackich. Wrogość, spory, zazdrość, napady gniewu, rywalizacje, niezgody, podziały, zawiść, pijaństwo, orgie i takie rzeczy.

Ostrzegam was, jak ostrzegałem wcześniej, ci, którzy czynią takie rzeczy, nie odziedziczą królestwa Bożego. Ci, których styl życia charakteryzuje się uczynkami ciała. To bardzo zły znak, tak bym to ujął z perspektywy pastora.

Nie jesteśmy szybcy w osądzaniu, ale to naprawdę bardzo zły znak. W przeciwieństwie do tego, owoc ducha. Teraz, od wierzących oczekuje się oczywiście zaangażowania.

Po pierwsze, Galacjan 5:16, postępujcie według ducha, a nie będziecie spełniali pożądań ciała. Tak więc, to jest właściwie, coś, na zewnątrz mojego chiazmu. Nie mam czasu, aby zrobić całą rzecz.

5:25, jeśli żyjemy według ducha, postępujemy też według ducha. Tak więc po obu stronach uczynków ciała, owocu ducha, postępujcie według ducha, 5:16, postępujcie według ducha, 5:25. Wierzący są nakazywani, napominani i nakazywani, aby postępować krok w krok, krok po kroku, polegając na Duchu Świętym, aby wytworzył ten owoc. Są odpowiedzialni, ale ostatecznie jest to owoc Ducha Świętego.

A to jest miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, samokontrola. Przeciwko takim rzeczom nie ma prawa. Mówisz, wiesz, ja właściwie, ale jeszcze nie przeczytałem tego fragmentu o zjednoczeniu z Chrystusem.

Oto jest. Jest wszędzie. A ci, którzy należą do Chrystusa, Jezusa, ukrzyżowali ciało z jego namiętnościami i pragnieniami.

Należenie do Chrystusa wiąże się ze współukrzyżowaniem, ponieważ umarliśmy z Nim. W każdym razie chodzi o to, że Bóg jest dobry, a Jego lud, dzięki Jego zbawczej łasce i łasce umożliwiającej, odzwierciedla Jego dobroć, gdy podąża za duchem, a duch wytwarza dobroć jako część Jego owocu w ich życiu. Nie tylko to, Bóg jest dobry lub hojny, ale także cierpliwy lub długo cierpiący.

Przez cierpliwość lub długotrwałą cierpliwość rozumiemy, że Bóg jest powolny w gniewie i nie zawsze natychmiast karze grzech. Ta zaniedbana cecha Boga, przynajmniej dzisiaj, jest również nazywana wyrozumiałością. Wyrozumiałość, długotrwała cierpliwość, cierpliwość.

Problem z cierpliwością polega na tym, że wydaje się nam zbyt słaba, gdy używamy jej w odniesieniu do istot ludzkich. Inne brzmia bardziej forsownie i to dobrze. Długotrwała cierpliwość lub wyrozumiałość, chociaż te słowa nie są jeszcze powszechne w naszym języku.

Więc używam wszystkich trzech. Bóg jest cierpliwy, Bóg jest długo cierpiący, Bóg jest wyrozumiały. Kiedy Bóg objawia swoją tożsamość, swoje imię Mojżeszowi w wielkiej ekspozycji swojego charakteru w Księdze Wyjścia 34, obejmuje cierpliwość,

ogłaszając samego siebie, cytując Księgę Wyjścia 34 6, Pan, Pan jest Bogiem współczującym i łaskawym, powolnym do gniewu i obfitującym w wierną miłość i prawdę.

Exodus 34 6, zobacz także Psalm 103:8 i 145:8. Psalm 103 to kolejny klejnot. Nie zapomnij, innymi słowy, pamiętaj o korzyściach Pana, które obejmują przebaczenie i miłość, szczególnie. Pan jest miłosierny i łaskawy, nieskory do gniewu, Psalm 103 8, i obfitujący w stałą miłość.

Nie będzie zawsze ganił, ani gniewu swego nie będzie trzymał na wieki. Nie postępuje z nami według naszych grzechów, ani nie odpłaca nam według naszych nieprawości. Bo jak najwyższe niebiosy są nad ziemią, tak wielka jest Jego stała miłość do tych, którzy się Go boją.

A jak daleko jest od zachodu, tak daleko odsunął od nas nasze występki. Jak Ojciec okazuje litość nad swoimi dziećmi, tak Pan okazuje litość nad tymi, którzy się go boją. Bo On zna naszą postać, z pewnością zna, On nas stworzył, pamięta, że jesteśmy prochem.

Nie będziemy się rozwodzić nad Psalmem 145, werselem 8. Wierzę, że czytaliśmy go już wcześniej. Pod atakiem bezwzględnych ludzi, którzy go nienawidzą, Dawid modli się, Psalm 86 15 i 16. Ale Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, powolnym do gniewu i bogatym w miłość i prawdę.

Zwróć się do mnie i bądź dla mnie łaskawy, Psalm 86:15 i 16. Obraz Boga, który odzwierciedla Jego cierpliwość, to pasterz, który cierpliwie szuka jednej zaginionej owcy. Mam na myśli przypowieść Jezusa o 99 owcach i jednej, która się zabłąkała, Mateusza 18:10 do 14.

Jak próbowaliśmy robić konsekwentnie poprzez atrybuty Boga, staramy się wspomnieć jeden lub dwa biblijne obrazy teologiczne, które mogą być warte tysiąca słów, ale są biblijne, dobre i pomocne, które idą w parze z prozą, która przedstawia jego atrybuty. Cierpliwość Boga jest widoczna w historii Starego Testamentu. Księga Rodzaju opowiada, że kiedy Bóg widzi powszechne zepsucie ludzkości, przygotowuje się do osądzania jej w formie potopu, aby zatopić ludzkość i świat, nad którym ma ona panować.

Rodzaju 6:5-13. Piotr wspomina potop za czasów Noego, ale zauważa cierpliwość Boga. 1 Piotra 3:20.

Bóg cierpliwie czekał za dni Noego, podczas gdy przygotowywano arkę. 1 Piotra 3:20. W innym wydarzeniu, gdy Bóg jest tak rozgniewany na swój zbuntowany lud, że chce go zniszczyć, Mojżesz błaga Boga, aby tego nie robił dla dobra swojej reputacji.

Zejdź mi z drogi, Mojżeszu. Zamierzam zmiażdżyć tych upartych i sztywnych ludzi, i nie będą już Izraelitami. Będą Mojżeszami .

Mojżesz nie szukał tej chwały. Raczej troszczył się o swój lud. On i Paweł byli gotowi pójść do piekła za swój lud.

Rzymian 10:1. Wow. Lepiej się upewnię, że nie nauczam fałszywie, nie podaję złych odniesień. To albo 9. Tak, to jest.

Mylę się. To jest 9:1. 9:3 Rzymian. Cieszę się, że to sprawdziłem.

Cofnij stwierdzenie o 10 :1. Modli się tam za swój lud, ale jest w 9:3. Jest gotów pójść do piekła, aby oddzielić się od Chrystusa dla nich. Ojej. O, Panie.

Mojżesz wzywa Pana w swoim własnym charakterze. „Pan jest nieskory do gniewu i pełen łaski, przebaczący nieprawość i bunt” (Lb 14,18).

Mojżesz błaga Boga, aby nie niszczył jego ludu, który zasługuje na zniszczenie dla reputacji Boga, będąc wyrozumiałym. Powolny do gniewu wciąż powraca. Wyjścia 34 pozostawia swój ślad, gdzie Bóg objawia swoje imię Mojżeszowi, pozostawia swój ślad w Starym Testamencie.

Wszędzie jest to wspominane, a czasami nawet cytowane. Izajasz ostrzega ludzi przed wystawianiem cierpliwości Boga na próbę. Izajasz 7:13.

Lewici badają historię Izraela, prowadzącą do niewoli, i modlą się do Boga. Liczby nie Nehemiasza, przepraszam, 9:30. Panie, byłeś cierpliwy wobec nich przez wiele lat, a Twój duch ostrzegał ich przez Twoich proroków, ale nie chcieli słuchać.

Dlatego wydałeś ich otaczającym ich ludziom, choć nie jest to tak często cytowane jak Boża miłość i łaska. Jego cierpliwość odnosi się również do zbawienia. Paweł ostro krytykuje nadużywających Bożej cierpliwości.

„Czy gardzisz bogactwem Jego dobroci, powściągliwości i cierpliwości, nie wiedząc, że dobroć Boża ma cię doprowadzić do pokuty?” Rzymian 2:4 ponownie, ponieważ wspomina o wielu atrybutach Boga. Krzyż Chrystusa jest prześlągnięciem, które zaspokaja Bożą sprawiedliwość, ponieważ Jezus musiał dokonać pełnego zadośćuczynienia za ludzki grzech. W Starym Testamencie dokonał zadośćuczynienia poprzez ofiarę ze zwierząt, ale nie pełnego zadośćuczynienia, które dokonało ofiar ze zwierząt.

To znaczy, że w Bożym powściągliwości, pominął grzechy popełnione wcześniej. Rzymian 3:25. Paweł mówi, dlaczego Bóg wstrzymuje sąd dla tych, którzy buntują się przeciwko niemu.

On „znosił z wielką cierpliwością, mając przedmioty gniewu przygotowane na zagładę. A cóż jeśli uczynił to, aby dać poznać bogactwo swojej chwały na przedmiotach miłosierdzia, które z góry przygotował na chwałę?” Rzymian 9:22 23. Bóg znosi niegodziwych przez cały dzień i nie przyspiesza sądu, ale go opóźnia, by tak rzec, dając ludziom więcej czasu na usłyszenie ewangelii, pokutę i nawrócenie się do Pana.

Podobnie jak w przypadku wielu atrybutów Boga, nie jest zaskoczeniem, że Pismo Chrystusa przypisuje również Chrystusowi boską cierpliwość. Paweł dziękuje Jezusowi za umieszczenie go w służbie, cytat: Dawniej bluźnierca, prześladowca i człowiek arogancki. 1 Tymoteusza 1:13.

Paweł raduje się cierpliwością Chrystusa Bożego „Dlatego dostąpiłem miłosierdzia”. 1 Piotra 1:16. Aby we mnie, najgorszym z grzeszników, Chrystus Jezus mógł okazać swoją niezwykłą cierpliwość jako przykład dla tych, którzy w Niego uwierzą dla życia wiecznego.

1 Tymoteusza 1:16. Cierpliwość przychodzi łatwo do umysłów apostołów, gdy oczekują powrotu Chrystusa. Piotr uczy chrześcijan cytować: Uważajcie cierpliwość naszego Pana za zbawienie.

Tak jak napisał wam nasz drogi brat Paweł, według mądrości, jaka mu jest dana. 2 Piotra 3:15. Zobacz także werset 9. Jakub nalega w rozdziale 5. Dlatego, bracia i siostry, bądźcie cierpliwi aż do przyjścia Pana.

James jest zaniedbany. Mój przyjaciel Christopher Morgan napisał książkę o teologii Jamesa dla wydawnictwa PNR. I rzeczywiście jest to zaniedbana teologia.

Czy jest tak samo ważny jak Paweł? Nie. Albo jak Rzymianie? Nie. Czy jest częścią Pisma Świętego? Tak.

Powinniśmy zwracać uwagę na wszystkie części Pisma Świętego, szczególnie na wszystkie części Nowego Testamentu, które są zbudowane na starym. Bądźcie więc cierpliwi, bracia. Jakuba 5:7. Aż do przyjścia Pana.

Zobacz, jak rolnik czeka na cenny owoc ziemi. Będąc cierpliwym, dopóki nie otrzyma, odzwierciedla palestyńską meteorologię rolniczą, będąc cierpliwym, dopóki nie otrzyma wczesnych i późnych deszczów. Ty również bądź cierpliwy.

Utwierdzajcie serca wasze, bo przyjście Pana jest bliskie. Nie szemrajcie jeden na drugiego, bracia, abyście nie byli sądzeni. Oto sędzia stoi u drzwi.

Jako przykład cierpienia i cierpliwości, bracia, weźcie proroków, którzy mówili w imieniu Pana. Jakuba 5, werset 11. Oto uważamy tych za błogosławionych, którzy pozostają wytrwali.

Słyszeliście o wytrwałości Hioba i widzieliście cel Pana, jak Pan jest współczujący i miłosierny. Bóg chce, aby Jego cierpliwość była widoczna w życiu Jego ludu. Cierpliwość jest zatem owocem Ducha.

Miłość, radość, pokój, cierpliwość. A Paweł najpierw opisuje zarówno chrześcijańską miłość, jak i nadzieję jako cierpliwe. 1 Koryntian 13:4. Zobacz także Rzymian 8:25.

Podobnie jak Bóg, my również mamy być powolni do gniewu. Jakuba 1:19. Zakończymy ten wykład tym wersem w jego kontekście.

Jakuba 1:19. Wiedźcie to, moi umiłowani bracia. Niech każdy człowiek będzie szybki do słuchania, powolny do mówienia, powolny do gniewu.

Są ze sobą powiązane. Jeśli skupiam się na słuchaniu, co jest dla mnie trudne, szczerze mówiąc, to nie gadam tak dużo. A jeśli robię te dwie rzeczy, mniej się denerwuję, przynajmniej wolniej, ponieważ słucham innych i nie mówię rzeczy, które mogłyby mnie wpędzić w kłopoty.

Bądźcie szybcy do słuchania, powolni do mówienia, powolni do gniewu. Gniew bowiem człowieka nie rodzi sprawiedliwości Bożej. Dlatego odrzućcie wszelką nieczystość i bezwstydną niegodziwość, a przyjmijcie z łagodnością wszczepione słowo, które może zbawić wasze dusze.

Niezwykłe stwierdzenie na temat Słowa Bożego: Bóg jest dobry lub hojny, cierpliwy lub długo cierpiący. W naszym następnym wykładzie odpowiednio zakończymy komunikowalne atrybuty Boga, mówiąc, że nasz Bóg jest chwalebny.

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu na temat Teologii właściwej lub Boga. To jest sesja 17, Komunikatywne atrybuty, część 4, Bóg jest dobry i cierpliwy lub długo cierpiący.